

BĪBELES PASAULES SKATĪJUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lk 2:52; Mt 4:23; 1kor 6:19, 20; Ps 24:3, 4; Apd 8:4–24; 1Jņ 3:1–3.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caurcaurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai.” (1tes 5:23)

Atklāsmes grāmata runā par divām galvenajām “globalizācijām” pirms Kristus otrās nākšanas. Atkl 13. nodaļa apraksta maldu globalizācijas, kad “visa pasaule” brīnīsies un sekos zvēram no jūras (Atkl 13:3, 7, 8, 12, 16). Atkl 14. nodaļa runā par patiesības globalizāciju, kad “mūžīgais evaņģēlijs” tiks sludināts “visām tautām, ciltīm, valodām un tautībām” (Atkl 14:6, 7). Šajos “grūtajos laikos” (2Tim 3:1) pūtīs “katrs mācības vējš” (Ef 4:14) un ļaudis “novērsīs ausis no patiesības, bet piegriezīsies pasakām” (2Tim 4:4). “Pateicoties diviem lielajiem maldiem – dvēseles nemirstībai un svētdienas svētumam –, sātans pakļaus ļaudis savām krāpšanām. Pirmais liek pamatus spiritismam, bet otrais rada simpātiju saites ar Romu.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 588. lpp.)

Līdz norisinās šie pēdējie notikumi, mums ir jāpaliek stipriem savā ticībā visai mums atklātajai patiesībai, kas ietver cilvēces un nāves būtību, meklējot Svētā Gara vadību ar mērķi būt gataviem Kristus godības pilnajai atnākšanai.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 17. decembrī.

Jēzus kā paraugs

Izlasi Lk 2:52. Kādas četras Jēzus augšanas dimensijas ir minētas šajos pantos? _____

Jēzus bija pilnīgs Cilvēks, un Viņa augšana ietvēra visas cilvēka eksistences pamatdimensijas. Saskaņā ar Lk 2:52 “Jēzus auga gudrībā [mentāli] un augumā [fiziski], piemēlībā pie Dieva [garīgi] un cilvēkiem [sociāli]” (NIV). “Viņa prāts bija rosīgs un ass. Jēzus domu dziļums un gudrība pārsniedza Viņa gadus, taču, neskatoties uz to, Viņam bija brīnišķīgs, līdzsvarots raksturs. Garīgie un fiziskie spēki attīstījās pakāpeniski saskaņā ar bērna vispārējiem attīstības likumiem. Kā bērnam Jēzum bija ļoti patīkams raksturs. Čaklās rokas vienmēr bija gatavas kalpot citiem. Viņam piemita tāda pacietība, ko nekas nevarēja satraukt, un tāds patiesīgums, kas nekad neļautu upurēt skaidrību. Pamatlikumos cieta kā klints, Viņa dzīve atklāja nesavtīgas laipnības pievilcīgumu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 68., 69. lpp.)

Izlasi Mt 4:23. Kā mēs varam efektīvi turpināt Jēzus trīskāršo kalpošanu – mācīt, sludināt un dziedināt? _____

Ja mēs atzīstam, ka cilvēks ir viengabalaina un nedalāma persona, tad mēs nevaram ierobežot savu reliģiju tikai ar garīgiem jautājumiem. Patiesība ietver visu mūsu būtnei, klāj visu mūsu dzīves gājumu un satur visas mūsu dzīves dimensijas. Mūsu fiziskie un garīgie elementi ir tik spēcīgi integrēti, ka tie patiešām nevar tikt atdalīti. Lai gan kā kritušas būtnes mēs nekad nelīdzināsimies tikko minētajam Jēzus aprakstam, Dieva žēlastībā mums ir jācenšas tam līdzināties, jo atjaunot cilvēku Radītāja līdzībā, aizvest atpakaļ pie pilnības, kādā viņš tika radīts, veicināt ķermeņa, prāta un dvēseles attīstību – šis ir glābšanas darbs. Tieši to Jēzus cenšas īstenot Savos ļaudīs kā daļu no procesa, lai viņus sagatavotu Otrajai nākšanai.

Salīdzinot sevi ar Jēzu, mēs varam viegli kļūt mazdūšīgi lielā kontrasta dēļ.

Kā pievēršanās krustam un tā nozīmei pasargā mūs no drosmes zaudēšanas, ieraugot sevi salīdzinājumā ar to, ko mēs redzam Jēzū? _____

Miesa kā templis

Duālistiskā teorija par mirstīgu miesu un nemirstīgu dvēseli ir radījusi dažādas teorijas par cilvēka ķermeni. Piemēram, senajiem grieķu filozofiem cilvēka ķermenis bija dvēseles cietums, ko nāve atbrīvoja. Atbalsojot šo pagānu ideju, daudzi kristieši mūsdienās uzskata, ka ķermenis ir islaicīga mirstīgas dvēseles mājvieta, kas augšāmcelšanas brīdī atkal apvienosies ar ķermeni. Turpretī panteisti padara cilvēka ķermeni dievišķu. Viņi uzskata, ka Dievs un universs ir viens un tas pats. Viņiem viss ir Dievs un cilvēka ķermenis ir daļa no vienas veselības un universālas dievišķas substances. Konfliktējošo teoriju vidū, kas pastāv par šo tēmu, mums ir jāstāv stingri par to, ko Bībele māca par cilvēka dabu.

Izlasi 1kor 6:19, 20 un 1kor 10:31. Kā izpratne par to, ka mūsu miesa ir "Dieva templis" un "Svētā Gara mājoklis", pozitīvi ietekmē mūsu dzīvesveidu? _____

Ģar Ādams, ġan leva tika radīti pēġ Dieva tēla un līdzības (1Moz 1:26, 27), kas atspoguļojās ne tikai viņu raksturā, bet arī viņu fiziskajā aspektā. Tā kā grēka klātbūtne šo tēlu sabojāja, glābšanas darbs ir cilvēkus atjaunot sākotnējā stāvoklī, ieskaitot fizisko veselību, tik lielā mērā, cik ir iespējams būtņēm, kas nevar ēst no dzīvības koka.

Šī atjaunošana ir mūžilgs process, kas tiks pabeigts tikai pie Kristus otrās nākšanas, kad iznīcīgais tērspsies neiznīcībā un mirstīgais nemirstībā (1kor 15:53, 54).

Apustulis Jānis rakstīja savam draugam Ģajam: "Mīļais, es tev novēlu visās lietās tādu labklājību un veselību, kāda jau ir tavai dvēselei." (3)ņ 1:2)

Ja mēs atzīstam, ka cilvēks ir nedalāma vienība un ka reliģija ietver visus cilvēka dzīves aspektus, tad arī fizisko veselību mums vajadzētu uzskatīt par reliģisku pienākumu. Mums vajadzētu vadīties pēġ inspirētā principa: "Tāpēġ, vai ēdat vai dzerat, visu to dariet Dievam par ġodu." (1kor 10:31) Bet atcerieties, ka mēs vēl joprojām dzīvojam pasaulē, kur labi cilvēki var darīt labāko, ko viņi spēj, bet vienalġa ciest grēcīgās cilvēka dabas un grēcīgās vides sekas. Tāpēġ mums vajadzētu uzticēties Dievam un darīt labāko, ko spējam, un atstāt sekas Dieva ziņā.

Kristus prāts

Daži cilvēki domā, ka cilvēks tiks pārveidots, izmainot vidi. Mums noteikti ir jāizvairās no vietām un apstākļiem, kas padara mūs pieejamākus kārdināšanām (Ps 1:1, Sak 5:1–8). Bet mūsu problēma ar kārdināšanu un grēku var tikt atrisināta tikai tad, ja tiek izmainīta sirds (mūsu prāts). Kristus runāja par šī jautājuma būtību, kad Viņš apliecināja: “Jo no iekšienes, no cilvēka sirds, iziet ļaunas domas, nešķīstība, zādzība, slepkavība, laulības pārkāpšana, mantkārība, blēdība, viltība, ienaidība, skaudība, Dieva zaimošana, lepnība, vieglprātība.” (Mk 7:21, 22) Tas nozīmē, ka mūsu prātam ir jātiek transformētam, lai izmainītos mūsu uzvedība.

Izlasi šos pantus: 1kor 2:16; Ps 24:3, 4; Rm 12:2; Fil 4:8 un Kol 3:2. Ko nozīmē “Kristus prāts”? _____

Kungs apsolīja, ka “jaunajā derībā” “Es iedēstīšu Savu bausību viņos pašos, Es to rakstīšu viņu sirdīs” (Jer 31:31–33, salīdzini ar Ebr 8:8–10, Ebr 10:16). Nav pārsteigums, ka Kalna svētrunā Kristus paplašināja un padziļināja Dieva baušļu nozīmi līdz domu un nodomu līmenim (sk. Mt 5:17–48). Tāpēc mēs varam gūt uzvaru pār kārdināšanām tikai Dieva pārveidojošajā žēlastībā, un domu un nodomu līmenī mums vajadzētu sev pieprasīt šo apsolījumu, lai mēs varētu pārtraukt grēcīgās domas.

Tomēr šajā dzīvē, neatkarīgi no tā, cik mēs esam uzticīgi, mēs nekad nerasnīsim pilnīgu bezgrēcīgumu. Bet, ja mēs esam Kristū, Viņa taisnība mūs pilnībā apsedz. Lai gan mēs vēl neesam pilnīgi, mēs tiekam uzskatīti jau pilnīgi Viņā (Fil 3:12–15). “Kad esam vienoti ar Kristu, mums ir Kristus prāts. Šķīstība un mīlestība mirdz raksturā, lēnprātība un patiesība kontrolē dzīvi. Pati sejas izteiksme ir mainīta. Kristus, kas mājo dvēselē, ievieš pārveidojošu spēku, un ārējais aspekts liecina par mieru un prieku, kas valda iekšā.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis”, 1. sēj., 337. lpp.)

Tikai ar ikdienas padošanos, ikdienas nāvi sev, ikdienas apņēmīgiem pūliņiem ticībā palikt paklausīgiem Jēzum mēs varam panākt šāda veida pārmaiņas savā dzīvē.

Iedomājies, kāda būtu tava dzīve, ja tu varētu apstādināt pat grēcīgās domas.

Cik atšķirīga būtu tava dzīve? Kas ir vienīgais iespējama veids, lai tā kļūtu par tavu pieredzi? _____

Gara vadība

Svētais Gars ir spēcīgs Dieva Palīgs, kas mūsu sirdīs izlej Dieva mīlestību (Rm 5:5), vada mūs glābjošā pieredzē (Jņ 16:7–11), vada mūs visā patiesībā (Jņ 16:13) un pilnvaro mūs piepildīt evaņģēlija misiju (Apd 1:8). Tā kā Svētais Gars ir tas, kurš pretdarbojas sātana deģenerējošajam darbam, nav pārsteigums, ka sātans cenšas visiem līdzekļiem izkropļot mūsu izpratni par Svētā Gara būtību un darbu. Vieni noliedz Viņa personību, citi izceļ Gara dāvanas kā augstākas par Viņa pārveidojošo spēku.

Izlasi Apd 8:4–24. Sīmanis, Samarijas burvis, vēlējās saņemt Svētā Gara dāvanas, neatdzimstot Garā. Kā šī pati attieksme joprojām izpaužas mūsu dienās? _____

Dieva bērni ir tie, ko vada Svētais Gars (Rm 8:14) visā Dieva Vārda patiesībā (Jņ 16:13, Jņ 17:17). Jēzus brīdināja skaidros vārdos: “Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! – ieies Debesu valstībā, bet tas, kas dara Mana Debesu Tēva prātu. Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā Vārdā neesam nākamās lietas sludinājuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam velnus izdzinuši, vai mēs Tavā Vārdā neesam daudz brīnumu darījuši? Un tad Es tiem apliecināšu: Es jūs nekad neesmu pazinis; eita nost no Manis, jūs ļauna darītāji.” (Mt 7:21–23) Tas nozīmē, ka Svētais Gars nevienu nevada prom no Dieva Vārda (ko Viņš pats ir inspirējis), bet gan vienmēr vada saskaņā ar šo Vārdu.

Tas pats Svētais Gars, kas vada mūs visā patiesībā, pilnvaro mūs vadīt arī citus šajā brīnišķīgajā patiesībā (Mt 28:18–20, Apd 1:8). Piepildot savu svēto misiju, mums pieejama īpaša Viņa palīdzība. Katru rītu mums jāzemojas Kunga priekšā un jāatjauno sava nodošanās Viņam. Ja mēs to darām, Viņš piešķirs mums Sava Gara klātbūtni kopā ar Savu atjaunojošo, svētdarošo spēku.

Tomēr mums jābūt atvērtiem Viņa vadībai, katru dienu izdarot apzinātu izvēli – darīt to, ko mēs saprotam kā pareizu, un izvairīties no tā, ko mēs atpazīstam kā nepareizu. Tas ir, tikai cenšoties ar mūsu Dieva doto spēku dzīvot tā, kā mums vajadzētu rīkoties, mēs spēsim saņemt to Svētā Gara spēku savā dzīvē, ko Dievs mums apsola.

Kāpēc ir tik svarīgi katru rītu lūgšanā atvērties Svētā Gara vadībai mūsu dzīvē? _____

Gatavi Viņa nākšanai

Mēs dzīvojam mežonīgā pasaulē, kurā ir pārāk daudz mākslīgu vajadzību un uzmanību piesaistošu faktoru. Ja mēs neesam uzmanīgi, tas var aizņemt visu mūsu laiku un izjaukt mūsu prioritātes. Tas nav tikai vēl viens mūsu globalizētās kiberpasaulē blakusprodukts. Kristiešiem katrā laikmetā vairāk vai mazāk ir jābūt piesardzīgiem pret sātana mēģinājumiem novērst viņu uzmanību no tā, kas šajā dzīvē patiešām ir svarīgs.

Kuram gan nepiesardzīgākam nedraud skatiena novēršana no Kunga un kavēšanās pie pasaulīgām, miesīgām lietām, kas galu galā nevar mūs apmierināt un beigās noved pie garīgas sagrāves?

Izlasi 2Pēt 3:14 un 1Jņ 3:1–3. Kādu atšķirību jūs redzat starp sagatavošanos Kristus otrajai nākšanai un gatavību šim godības pilnajam notikumam? _____

Bieži vien uzskats par nepārtrauktu gatavošanos Kristus otrajai nākšanai kļūst par aizbildinājumu prokrastinācijai. Šis uzskats var viegli novest atslābumā, domājot ļaunā kalpa domas: “Mans kungs kavējas nākt.” (Mt 24:48)

Izlasi Ps 95:7, 8; Ebr 3:7, 8, 15 un Ebr 4:7. Ko šie panti pasaka par būšanu gataviem tieši tagad? _____

No Bībeles perspektīvas glābšanas laiks vienmēr ir “šodien” un nekad rīt (sk. Ps 95:7, 8; Ebr 3:7, 8, 15; Ebr 4:7). Un vēl: ja vien nenotiks liela atgriešanās pieredze, mēs turpināsim būt tādi, kādi esam šobrīd. Laiks pats par sevi nepārvērs nepārveidoto. Ja vien cilvēks nemitīgi neaug žēlastībā un nesteidzas uz priekšu ticībā, tā vietā nāks tendence atkrist, kļūt nocietinātam, skeptiskam, ciniskam, pat neticīgam.

No šīs perspektīvas mēs varam teikt, ka katra mūsu dzīves diena ir mūsu dzīve miniatūrā. Dieva žēlastībā mums vajadzētu plānot nākotni, bet vajadzētu dzīvot katru dienu, esot gataviem Jēzus nākšanai – īpaši tāpēc, ka, ņemot vērā šīs dzīves neprognozējamību, šodiena var būt tava pēdējā diena.

Kā tu šodien vari būt gatavs Jēzus nākšanai, ja Viņš nāktu šodien? Pārrunājiet savas atbildes Bībeles izpētes grupā. _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Kristus dziedinošā kalpošana” nodaļu “Prāta dziedīnāšana” (241.–259. lpp.), grāmatā “The Sanctified Life” nodaļu “True and False Theories Contrasted” (7.–16. lpp.).

“Lielā cīņa tuvojas noslēgumam. Katrs ziņojums par postu jūrā vai uz sauszemes ir liecība faktam, ka visu lietu gals ir tuvu. Kari un karu daudzinašana to sludina. Vai ir kāds kristietis, kura sirds nedauzās straujāk, gaidot lielos notikumus mūsu priekšā? Kungs nāk. Mēs dzirdam Dieva tuvošanās soļus.” (Elena Vaita “Maranata”, 220. lpp.)

“Dzīvo ticības dzīvi katru dienu. Nekļūsti satraukts vai noraizējies par bēdu laiku un netaisi sev bēdu laiku jau iepriekš. Neturpini domāt: ‘Es baidos, ka Es neizturēšu lielajā tiesas dienā.’ Tev jādzīvo šodienai, tikai šai vienai dienai. Rītiena tev nepieder. Šodien ir jāsaglabā uzvara pār sevi. Šodien ir jādzīvo lūgšanu dzīve. Šodien ir jāizcīna labā ticības cīņa. Šodien ir jātic, ka Dievs tevi svētī. Gūstot uzvaru pār tumsu un neticību, jūs sasniegsiet Kunga prasības un kļūsiet par svētību tiem, kas ir ap jums.” (Elena Vaita “Signs of the Times”, 1887. gada 20. okt.)

“Kungs drīz nāks, un mums ir jābūt gataviem Viņu satikt mierā. Apņemsimies darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai izplatītu gaismu uz tiem, kas ir ap mums. Mums nav jābūt bēdīgiem, bet priecīgiem, un mums visu laiku ir jātur savā priekšā Kungs Jēzus. [...] Mums ir jābūt gataviem un jāgaida Viņa parādīšanās. Ak, kāda tā būs godība redzēt Viņu un tikt uzņemtiem kā Viņa atpestītajiem! Mēs esam ilgi gaidījuši, bet mūsu ticībai nav jāklūst vājai. Ja mēs varam redzēt Kungu Viņa skaistumā, mēs būsim svētīti mūžīgi mūžos. Es jūtos tā, ka man būtu jāsauc skaļi: “Uz mājām!” Mēs tuvojamies laikam, kad Kristus nāks ar spēku un lielu godību, lai ņemtu Savus atpirktos uz viņu mūžīgajām mājām.” (Elena Vaita “Debasis”, 165., 166. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā uzskats par cilvēku – mieru, dvēseli un garu kā nedalāmu veselumu – palīdz mums labāk saprast reliģijas visaptverošo darbības lauku un mūsu personīgā dzīvesveida svarīgumu?

2. Visas patiesās atdzimšanas un reformācijas ir teocentriskas (centrētas Dievā) un nekad nav antropocentriskas (centrētas cilvēka uzvedībā). Kā līdzība par farizeju un muitnieku (sk. Lk 18:9–14) ilustrē šo principu?

3. Grupā pārrunājiet savas atbildes uz ceturtdienas noslēdzošo jautājumu. Kā jūs varat zināt, vai esat gatavi, un vai jums var būt garantija, neesot iedomīgiem?